

nævnte som et Exempel. Fordemoderdistricterne. Som bekendt er jo Forholdet nu det, at Pensionen og Pensionen i saa Henseende udredes af Amtsrepartitionsfonden, hvorimod Boligen og øvrige Emolumenter tilveiebringes af Districterne; men netop disse Districter ere ogsaa udtrykkelig nævnte i andet Stykke af § 17 iblandt dem, som Lovudkastet foreslaaer indbragne alene under Amtsraadets Forsorg. Der er en ny Bestemmelse i Lovudkastet, som jeg ganske vist havde forudsæet vilde møde en Deel Modstand, hvilket dog mindre gjælder Bestemmelsen i og for sig end den Maaade, hvorpaa den skal bringes til Udførelse; det er Bestemmelsen om, at en Deel af Bidragene til Amtsrepartitionsfonden for Fremtiden skal kunne paalignes Communerne, istedetfor at opkræves af Amtets Hartkorn. Jeg har tidligere ved Behandlingen af et andet Lovudkast gjort opmærksom paa de meget store Vanskeligheder, der ere forbundne med at paaligne Amtsrepartitionsfondsbidraget paa Formue og Leilighed, og at det vanskeligt lod sig gjøre, før en almindelig Indkomstskat havde afgivet en Maalestof for Communerne relative Skatteevne. Jeg har ikke destomindre dristet mig til i dette Lovudkast, altsaa inden en Indkomstskat afgiver en saadan brugbar Maalestof, at gjøre et Forsøg paa at paaligne en Deel af Amtsudgifterne igjennem Communerne paa Formue og Leilighed, idet jeg har foreslaaet, at indtil videre, indtil en almindelig Indkomstskat maatte være indført, skulde Folketallet og den samlede Assurancesum afgive Maalestoffen for den Deel, som hver Commune skulde tage i Amtsrepartitionsfondens Udgifter. Det har vel været mig bevidst, at hverken Folketallet eller Assurancesummen afgiver nogen paalidelig Maalestof for en Communes Velhaverhed og Skatteevne, men jeg formeente og formener endnu, at det vil være vanskeligt at paavise nogen bedre. Et æret Medlem har nævnt, at det vilde være heldigere at overlade til Amtet vilkaarligt at paaligne Kommunen dette Bidrag, men deri kan jeg aldeles ikke være enig. Jeg troer, at

Gjennemførelsen af den sidste Krigsskat, hvorved dette Princip var gjort gjældende, om end kun meget svagt, noksom maag have overbeviist Befolkningen om Vanskeligheden, for ikke at sige Umuligheden, for Amtsraadet i at bedømme Communerne Skatteevne. Det var derfor heldigt, at det kun var en forholdsvis lille Deel af Krigsskatten, som paa den Maaade vilkaarligt forbeholdes af Amtsraadet; havde det været en større, vilde det ganske sikkert have sat eet Amtsraad og vistnok flere i den allerførste Forlegenhed. Hvad angaaer Folketallet som Maalestof for Communerne Velhaverhed, maa jeg dog erindre om, at det ogsaa tidligere har været brugt i saa Henseende, nemlig ved den samme Krigsskat, idet som bekendt en Deel af Bidraget forbeholdes derefter. Hvad Assurancesummerne angaaer, da er det mig fuldt vel bekendt, at Bygninger paa Landet ofte kun ere partielt assurerede, og at de ofte kun ere assurerede langt under deres virkelige Værdi, medens der paa den anden Side i en og anden Commune ligger Bygninger af betydeligt Omfang, som figurere med en stor Assurancesum, uden at Kommunen kan ramme Gieren af dem, fordi han boer udenfor den. Foruden disse Exempler paa Uviligheden af at bruge Assurancesummen som Maalestof kan der endnu anføres, at der aldeles ikke er nogen Tvang paa Landboerne til at assurere, og at der altsaa er mange Bygninger, som ikke ere det; men ikke destomindre skulde jeg dog antage, at Summen af Bygningernes Assurance i den store Heelhed i Gjennemsnit afgiver en nogenlunde brugbar Maalestof for Kommunens Udvikling, ligesaadelsom Folketallet. At en Communes Udvikling ikke altid staaer i directe Forhold til dens Velhaverhed og Skatteevne, er desværre en Sandhed, men jeg skal kun endnu gentage, at indtil man i en almindelig Indkomstskat har faaet en paalidelig Maalestof, seer jeg ikke, at man naar man overhovedet vil ind paa denne Vej, kan faae et stort bedre Grundlag for Fordelingen paa Communerne end Folketallet og Assurancesummen. — Det ærede Medlem for